

χρειάζεται ακόμη ένα καθρέπτης του χεριού και ωρολόγι, θέλετε ωρολόγι του τοίχου, γιατί...

Εσκόπει να εξηκολούθει την απαριθμηση σίν της, ἀλλ' ὁ Βονέ τὴν διέκοψε γελῶν :

— Τίποτε δὲν χρειάζεται.

— Πῶς τίποτε δὲν χρειάζεται ! ἀνέκραξε βαινοῦσα ζωηρῶς πρὸς τὸ παράθυρον, ἐνοεῖτε νὰ τὴν παράσετε μ' αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς μπερντέδες; Σὰς χρειάζονται μεγάλοι μπερντέδες ἀπὸ ρέψ.

— Σὰς λέγω ὅτι τίποτε δὲν μοῦ χρειάζεται, ἀπολύτως τίποτε.

Ἐκείνη ἐπέμενε, ὑπομιμνήσκουσα αὐτῷ ὅτι «αἱ φίλαι» δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἠύχριστοῦντο μὲ τοιαύτην λιτότητα.

Ἀντὶ ἐκεῖνος νὰ δυσαρεστηθῆ, ἐγέλασεν ἐγκαρδιώτερον, ἕως οὗ τέλος ἐδέησε νὰ παύσῃ ἐκείνη ἐπιβάλλουσα αὐτῷ τὸν τάπητά της καὶ τὸ ωρολόγιον τοῦ τοίχου.

Ἀλλὰ δὲν ἀνεχώρησεν ἀκόμη διότι, κατ' αὐτὴν, ἂν ὁ ἀξιωματικὸς δὲν ἤθελε νὰ δεχθῆ ὅτι τῷ ἐπρότεινε, τοῦτο ἀπλῶς οἰχθῆ δὲν εἶχε χρήματα. Τότε, ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ νὰ προμηθευθῆ τοιαῦτα, ἐκποιῶν παλαιὰς του στολάς, γαλόνια, καμμίαν σπάθην, ὅ,τι δῆποτε.

Ἐν τούτοις, μεθ' ὄλην της τὴν εὐφράδειαν καὶ τὴν ἐπιμονὴν οὐδόλωε, ἐπέτυχε νὰ τὸν πείσῃ.

Τί γελοῖος ἀξιωματικὸς ! Οὐδέποτε τῇ εἶχε τύχει νὰ ἴδῃ παρόμοιον ἐν τῷ βίῳ, ὅταν δὲν ἀγοράζουσαν, πωλοῦσαν.

— Λοιπὸν, βλέπω πῶς σήμερα θὰ φύγω ἀπρακτῆ ἀπὸ τὸν ὑπολοχαγόν μου, ἀλλὰ σὲ λιγάκι, θὰ τοῦ χρειασθῆ κανένα δακτυλίδι, ψήκτρα, βραχιόλι, σκουλαρίκια, ἄς μ' ἔχῃ τότε ὑπ' ὄψιν του, ἔχομε πάντοτε κοσμήματα ἀμεταχειρίστα ἢ ὀκαζιῶν, πολὺ φθηνὰ καὶ μὲ πίστωσι.

Θ'

Σκεπτόμενος τὰς δύο ἀδελφάς, ὁ Βονέ ἀνεμνήσθη λέξείων τιῶν τοῦ Δραπιέ εἰς ἃς δὲν εἶχε κατ' ἀρχὰς δώσει προσοχήν, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι κατόπιν σκέψεως τῷ ἐφάνησαν ἀλλόκοτοι :

« Ἡ μήτηρ διὰ τινὰς λόγους δὲν λαμβάνεται καὶ τὸσον ὑπ' ὄψιν. »

Τί ἐσήμαινε τοῦτο ;

Διατί ἡ κυρία Βοσμωρῶ δὲν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ; Τινες ἦσαν οἱ λόγοι ;

Τῇ ἀληθείᾳ, οἱ λόγοι αὐτοὶ δὲν τὸν ἐνδιέφερον : τὰς κόρας μόνως ἐσκέπτετο, ὄχι τὴν μητέρα. Ἀναμφιβόλως ἡ ἀνοσιία τοῦ νὰ συνάψῃ τὸν δευτέρον της γάμον τὴν ἀπεστέρησε παντὸς κύρους ἐν κοινωνίᾳ πειζῆ καὶ μικρολόγῳ ὅπου τὸ πᾶν εἶνε ἡ περιουσία καὶ ὅπου ὁ ἔρωε εἰς οὐδὲν λογίζεται δὲν ἦτο καθαρὰ τρέλα τὸ νὰ ἐνθουσιασθῆ δι' ἓνα ὠραῖον ἄνδρα καὶ τῷ ἀφιερῶσῃ εἰσόδημα ἐξ εἰκοσι χιλιάδων φράγκων ; καὶ παρὰ τῷ κοινῷ τῆς Φεγιαδῆς ἡ κυρία Βοσμωρῶ δὲν ἐθεωρεῖτο ὡς γυνὴ ἐγγέφρων.

Ἐν τούτοις δὲν τὸν ἰκανοποιεῖ ἡ ἐξήγησις αὐτῆ, ἦν μόνος του εἶδεν εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ κινούμενος ὑπὲρ περιεργείας, ἦτις ἐν τούτοις δὲν τῷ ἦτο ἔμφυτος, ἠθέλησε νὰ μάθῃ.

Καὶ ἐπὶ τέλους, οὐδὲν τὸ εὐκολώτερον, ἤρκει νὰ ἠρώτα τὸν Δραπιέ ἢ τὴν σύζυγόν του.

Ἐκείνη ἀκριβῶς τῷ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτε ἐχωρίζοντο, νὰ μὴ λησμονήσῃ τὴν ἡμέραν της, ἣτις ἦτο ἡ τετάρτη.

Θὰ τὴν ἐπεσκέπτετο, καὶ θὰ εὕρισκεν οὕτω περίστασιν κατάλληλον ἵνα ὠμίλει περὶ τῆς κυρίας δὲ Βοσμωρῶ, ὅπερ θὰ ἦτο προτιμώτερον τοῦ νὰ ἠρώτα ἐλευθέρως τὸν Δραπιέ, οὐτινος εἶχεν ἔτι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ σκωπτικὸν ὕφος καὶ τὴν ἐπιφάνησιν. « Ἀ ! ἄ ! ἡ ὠραία Ἀννέτα ἔκαμε τὴν ἐντύπωσίν της. »

Διότι ὑπέμενε μὲν εὐχαριστῶς τοὺς ἀστεϊσμούς, ἀλλ' ὄχι ὅτε οὗτοι ἐγίνοντο εἰς βάρος γυναικῶν, καὶ μάλιστα θὰ ἐστενοχωρεῖτο πολὺ ἂν ὑπέθετον ὅτι ἡ Ἰουλιανὴ ἢ ἡ Ἀννέτα τῷ παρήγαγον ἐντύπωσιν, διότι ἐν τῇ θέσει του θὰ ἦτο ὅτι, γελοῖον τὸ νὰ τὸν ὑπέθετον ὡς ἐποφθαλμιῶντα διὰ σύζυγον τὴν μὲν ἢ τὴν δὲ ἐξ ἐκείνων αἰτινας ἀμφοτέραι εἶχον προικὰ ὄχι εὐκαταφρόνητον. Δὲν ἐγίνεν ἀξιωματικὸς ἀποβλέπων εἰς τὸν γάμον. Βαθῶς θὰ ἐταπεινοῦτο ἂν ἐθεωρεῖτο ὡς ἀποβλέπων εἰς τὰ τοιαῦτα, καὶ ἔτι μᾶλλον, ἂν τὸν ἐθεώρουν δι' αὐτὰ ἰκανόν.

Ἐἶχεν ὀλίγον ἐκπλαγῆ ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ σύζυγος ἐνός ὑπολοχαγοῦ εἶχε τὴν ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς της, ὡς ἄλλη σύζυγος στρατηγοῦ ἢ συνταγματάρχου, ἀλλ' ἀγνοῶν τὴν καταγωγὴν τῆς κυρίας Δραπιέ καὶ μηδὲν γνωρίζων περὶ τῆς πενιχρότητος τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς οἰκίας της, ἐσκέφθη ὅτι τοῦτο ἦτο ἀναμφιβόλως συνέπεια ἢ ἀπῆται ἢ περιουσία της ἢ σύζυγος ὑπολοχαγοῦ οὐδὲν σημαίνει πλουσία, εἶνε ὅ,τι αὐτὴ θέλει.

Μὴ λαβῶν καιρὸν νὰ ἐπισκεφθῆ ἐκ νέου τὴν κυρίαν Δραπιέ, ἦτις ἔλειπεν ἐκ τῆς Φεγιαδῆς ὅτε τὸ πρῶτον μετέβη πρὸς ἐπίσκεψίν της, ἐξεπλάγη ἀκούων νὰ τὸν διευθύνωσιν εἰς τὸν τρίτον ὄροφον. Τρίτος ὄροφος ἐν οἰκίᾳ μὴ ἐχούσῃ τέταρτον, ἦτο ὄντως λίαν μετριόφρον διαίτημα διὰ κυρίαν ἦτις ἐδέχετο.

Ἀνέβη κλίμακα χρωματιστὴν μὲ κιγκλιδωτόν πρὸ τῆς θύρας ἐκάστου πατώματος, καὶ ἀνὰ μία ψιάθος. Τοῦτο δὲν ἀπέπνεε βεβεχάτως πολυτέλειαν.

Ὅτε ἔκρουσε τὸν κωδωνίσκον, ἐπεφάνη στρατιώτης, ὁ θεράπων τοῦ Δραπιέ, ὅστις τῷ ἤνοιξε τὴν θύραν.

Ὁ ἀντιθαλαμὸς ἠμιλλᾶτο πρὸς τὴν κλίμακα. Τὸ ὑπερῶν του ἦτο ὁμοίως χρωματιστόν, τὰ τεῖχη του ἐπίσης πράσινα, μὲ μόνον ἐν αὐτῷ ἐπιπλα ἐν κάρινον κιβώτιον, καὶ διάχρυσον τραπέζιον πεπαλαιωμένον, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀνέθαλλεν, ἐντὸς δοχείου, ὑπερμεγέθης ἀνθοδέσμη, ἣς ἡ θέα ἐπαίδρυνε τὴν ὄψιν τοῦ θαλαμοῦ καὶ τῇ προσέδιδε τὸ ἰδιάζον.

Ὁ ὑπολοχαγὸς κύριος Βονέ, ἀνήγγειλεν ὁ θεράπων ἀνοίγων τὴν θύραν.

Ὁ Βονέ μὴ ὄν ἐξοικειωμένος πρὸς τὰς ταιαύτας ἐθιμοτυπίας ἐνόμισεν ὅτι θὰ εἰσῆρχετο ἐν αἰθρῶσῃ πλήρει ἐπισκεπτῶν, διὸ ἐξεπλάγη εὐρῶν ἐκεῖ μόνον τὴν κυρίαν Δραπιέ, παρὰ τὴν ἐστίαν καθημένην, ἐν τῇ στάσει γυναικὸς προσδοκῶσας ἐπισκέψεις. Ἦτο ἐν ἐπιμελητὴν περιβολῇ, μὲ μικρὰν ἐκ ρόδων ἀνθοδέσμη ἐν τῷ στηθοδέσμῳ της. Πανταχοῦ ἐν τῇ αἰθρῶσῃ ἐβλεπέ τις ἀνθη ἀγροτικά, ἐπὶ

τῆς ἐστίας, ἐπὶ τῆς τραπέζης, εἰς τὰς γωνίας.

Τὸ κλειδοκύμβαλον ἦτο ἀνοικτὸν μὲ τεμάχιον μουσικῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου του, λευκώματα ἐκείντο ἐν ἐξεζητημένῳ ἀταξίᾳ ἐπὶ τῆς τραπέζης : τὰ παραπετάσματα τῶν παρὰ θυρῶν τὸσον ἦσαν πυκνά, ὥστε μολίς ἀφιναν νὰ εἰσδῶν ἐν τῷ θαλάμῳ ἡμίφως. . . ἀριστοκρατικόν.

Δὲν ἠγέρθη ποσῶς πρὸς δεξιῶσιν τοῦ Βονέ, ἀλλὰ μειδιάμα ὑπερηφάνου εὐχαριστήσεως ἀνέθαλλεν ἐπὶ τῆς μορφῆς της τὸσον ζωηρόν, ὥστε θὰ ἐλεγέ τις ὅτι σύγχυσις τῇ ἐπῆλθεν ἐκ τῆς χαρᾶς της.

— Πόσον εἴθε καλὸς ἐνθυμηθεῖς ὅτι ἦτο ἡ ἡμέρα καθ' ἣν δέχομαι, εἶπε τείνουσα αὐτῷ τὴν χειροκτιοφόρον της χεῖρα.

Καὶ ἡ φωνὴ της ὑπέτρεμεν ὅπως ἡ χεῖρ της.

Ἐκείνος τὴν ἠέντισεν ἐκπληκτῶς ἀπορῶν πῶς ἡ ἐπίσκεψίς του, ἐν ἡ ἡμέρα ἡ κυρία Δραπιέ ἐδέξετο τὸσον νὰ παραγάγῃ εὐχαρίστησιν.

Τοῦτο, διότι ἠγγόνει ὅτι, διὰ τὴν κυρίαν Δραπιέ, ἡ αἰθρῶσα της καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ὑποδοχῆς της ἀπετέλουσαν ὄλην της τὴν ζωὴν.

[Ἔπεται συνέχεια].

Β.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Ν. Χρ. Κόμην. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — κ. Ἀλέξ. Κ. Δ. Ἀτλάντην. Ἀλέξ. Μ. Ζάκυνθον. Στ. Χ. Πάτρας καὶ Διον. Ν. Μ. Ζάκυνθον. Στ. Χ. Πάτρας. Ἐνεγράφητε. — Δεσποινίδα Σοφ. Ζ. Συνδρομὴ εὐχαριστοῦμεν. — Δεσποινίδα Σοφ. Ζ. Συνδρομὴ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — κ. Ἰω. Ν. φοιτ. Κεφ. Ἰ. Ὁ β. ρ. σ. ο. ν. Ἐνεγράφητε. — κ. Ἰω. Λ. ε. υ. κ. ω. σ. ἰ. α. ν. Συνδρομὴ νέου συνδρομητοῦ ἐλήφθη. Φύλλα καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν. Δέχθητε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας. — κ. Ἐλέν. Σ. Κατ. Κε. ρ. κ. υ. ρ. α. ν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξις καὶ ἀγγελία ἀπεστάλη. — κ. Λ. Ἀντ. Βόλον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — κ. Φρ. Μ. Τ. ἦ. ο. ν. Ἐλήφθη συνδρομή σας. Βιβλία παρεδόθησαν. — κ. Ἰω. Κρ. Ἀνδρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Βιβλίον ἀπεστάλη. — κ. Ἐμ. Β. Σ. ὁ. ν. Ἐκκαθάρισις καὶ ὑπόλοιπον ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν. — κ. Περ. Ρ. Π. ε. ρ. α. ἰ. α. ν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Φύλλον ἀπεστάλη. — κ. Α. Δ. Σερ. Β. ἄ. ρ. ν. Ἐγράψαμεν. — κ. Α. Βασ. Β. ρ. α. ἰ. α. ν. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ 4, πρὸς οὓς ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα. — κ. Σ. Α. Κ. Λ. ε. υ. κ. ἄ. δ. α. Ἐνεγράφητε. Ἐγράψαμεν.

Κ. ΒΙΔΑΛΗΣ
 Βραβευθεὶς ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθίσει τῶν Παρισίων
 ὁδὸς Σταυροῦ ἀριθ. 57.
 Κατασκευάζονται παντὸς εἶδους ὑποδήματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν. — Γυνήσια ρωσικὰ δέρματα. — Ἐκτακτὸς εἰδικότης διὰ ΜΠΟΤΑΙΣ τῶν κκ. ἀξιωματικῶν. Τιμαὶ μέτριαι.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἐναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ κάτωθεν τοῦ Μεγάλου Σινοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν λαμπρὸν κουρεῖον τοῦ κυρίου **ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ** εὐρίσκονται ἀπαντα τὰ ἐλεγκτότερα εὐρωπαϊκὰ ἀρώματα, καθὼς καὶ ἡ ἀρίστη κολλώνια παρὰ τοῦ ἰδίου κατασκευαζομένη καὶ πολυομένη κατ' ὄκταν εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν. Διὰ τοὺς κούρεῖς γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία.